

Resumé

Den tiltagende allestedsnærværelse af private digitale platforme i den sociale virkeligheds væv har produceret nye problematiske udviklinger i det globale informationssamfund. Ved at eje og koordinere infrastrukturen for information som i stigende grad medierer forskellige sektorer af samfundet har de største platforme benyttet deres betydningsfulde position til at opnå onopolstatus og i stigende grad influere forudsætningerne for den almene sociale eksistens. Dette har motiveret omfattende politisk kontrovers og debat. Ét politisk modsvar er blevet rejst under banneret *privacy*. Privacy betegner en bestemt måde at forstå problemerne produceret af platforme samt den magt platformene besidder. Fundamentalt for denne forståelse er et fokus på trusler for betingelserne for individuel trivsel i samfund penetreret af platformsmagt og informationsteknologi. Den politiske betoning af individets sociale betingelser understreger *privacy*'s langvarige association med liberalisme og liberal ideologi. En måde at forstå den liberale politiske respons på opkomsten af digitale platforme er via en analyse af den funktionelle politiske betydning af begrebet *privacy*.

Den følgende afhandling kortlægger den liberale *privacy* politik med henblik på at opnå en forståelse af dens politiske funktion og implikationer. Kortlægningen præsenteres samtidig for at tydeliggøre begrænsningerne ved *privacy* i at begribe problematikken introduceret af platforme såvel som den magt, de orkestrerer i det nutidige sammentræf af nationale og internationale konflikter. For at begrebsliggøre *privacy* i sin politiske funktionalitet tilegner afhandlingen sig *privacy* ved at associere det til et bestemt *dispositif*, der indfletter *privacy* ind i den samtidige verden af platformspolitik. Ved at studere en specifikt sæt af prominent *privacy*-forskere vil afhandlingen destillere det politiske projekt iboende teori og jurisprudens fokuseret på *privacy*.

Hvor afhandlingens første del primært er organiseret omkring *privacy* som problem og politik, så tilbyder afhandlingens anden del en alternativ måde at kortlægge og problematisere platformen og implikationerne af dens magt. Snarere end at betone et fokus på individet som første princip for problematisering, så fremhæver anden del af afhandlingen kapitalismens strukturelle betingelser for at opnå en mere nuanceret forståelse af platforme og de problemer, som de medvirker. Et centralt aspekt er her identifikationen af platformsmagt med en eskalerende kapacitet til at sætte vilkårene for økonomisk og socialt liv såvel som koordinaterne for den politiske forestillingsevne.

Afhandlingen fremlægger en kritik af det politiske projekt mobiliseret via et fokus på *privacy*. Den udfolder begrænsningerne ved *privacy* i dets kapacitet til at begribe de aktuelle og potentielle konsekvenser af platformsmagt. Afhandlingen afviser den individualistisk referenceramme for i stedet at problematisere platformsmagt ved at fremhæve kapitalismens strukturelle betingelser og tendenser. Dette underbygger en mere nuanceret forståelse af platforme og hvad de varsler om fremtiden, hvilket også vedrører betydningen og styringen af *privacy*.